ברברה הקטנה הלבנה

אלינור מארץ'
1902

הנה ברברה הקטנה הלבנה.
קראו לה כך כי פניה היו כל כך לבנות.
היא חיה עם שתי דודות שלה,
דודה דוסי ודודה פוסי.

זו דודה דוסי.

זו דודה פוסי.

הן טיפלו בה מאוד יפה.
כל יום חשבו רק מה לעשות
כדי שהיא תשמין ותקבל צבע בפנים.

כל בוקר דודה דוסי נתנה לה שמן דגים,
כדי שתשמין.

ודודה פוסי שפשפה את פניה במגבת גסה,
כדי שהן יאדימו.

כשירד גשם הן הושיבו אותה
ליד התנור בבית.

וכשהיה יום חם הן קררו אותה
כל הזמן במניפות.

אבל היא נעשתה כל פעם
חיוורת יותר ויותר.

ורזה יותר ויותר.

עד שכמעט ודחתה לגמרי,
ואפשר היה לראות אותה רק בטלסקופ.

ואז דודה דוסי ודודה פוסי בכו וקראו
"וי! מה עלינו לעשות?"
הן בכו כה חזק שהכובעים נפלו מראשן,
ואז אמרו "נזמין את דוקטור יצחקי."

כשדוקטור יצחקי בא הוא הסתכל על ברברה
הקטנה הלבנה דרך משקפיים ודרך זכוכית
מגדלת ודרך משקפת ודרך טלסקופ,
ואז אמר לדודה דוסי ודודה פוסי
"אתן צריכות לנסוע ללונדון ולקנות לה
תרופת צחוק. בינתיים אשלח הנה משהו
שיטיב עמה עד שתחזרו."

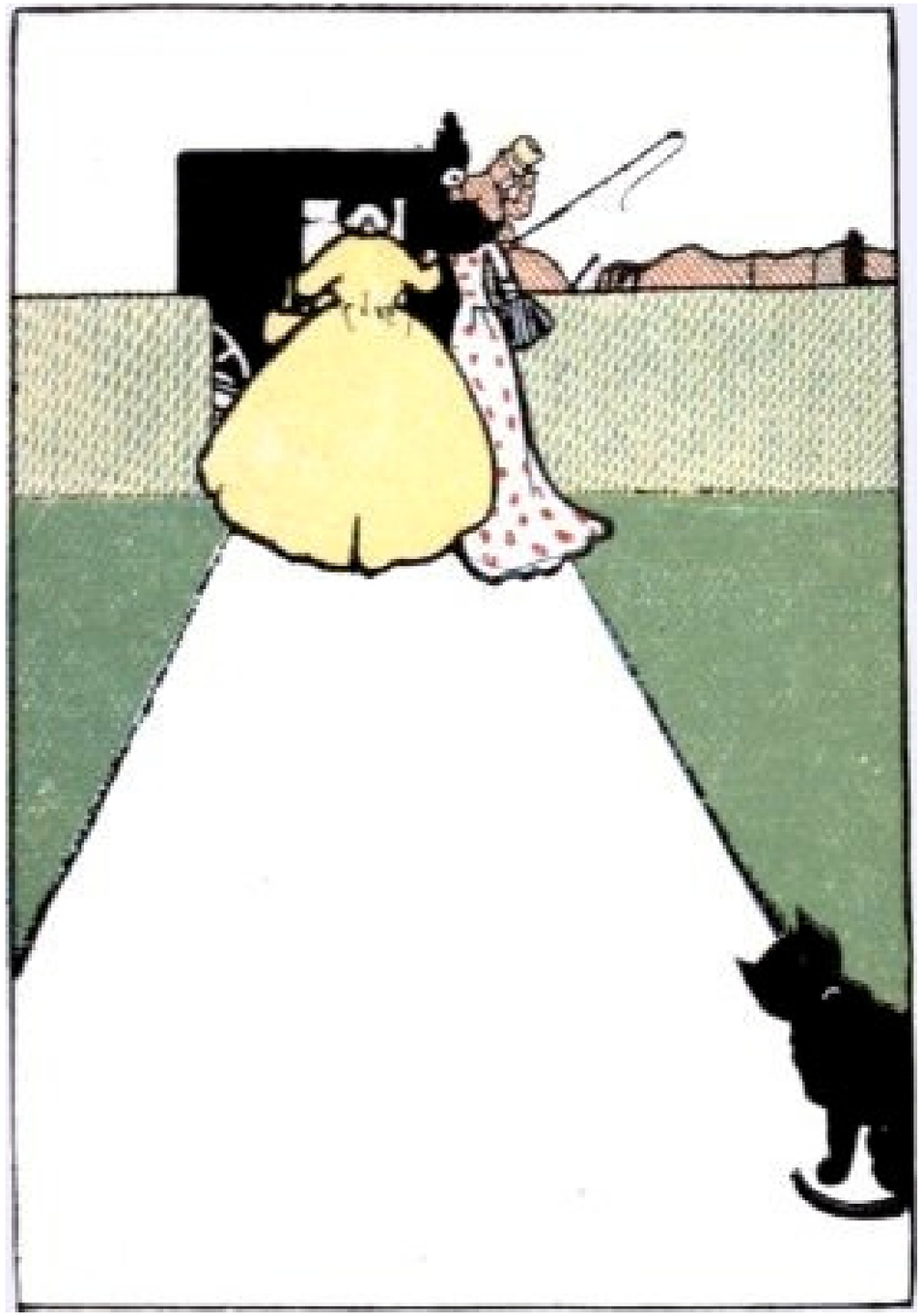

ואכן דודה דוסי ודודה פוסי נסעו ללונדון
כדי לקנות תרופת צחוק.

והדוקטור שלח לברברה - מה אתם חושבים?
- לא בקבוק תרופה, אלא את הנער השובב
טומי, כדי שישחק אתה.

טומי נראה מצחיק מאוד. בכיס אחד החזיק צפרדע ובכיס שני חזיר-ים, וכשברברה רק ראתה אותו התחילה לצחוק.

והיא צחקה וצחקה
וכל הזמן הפנים שלה נעשו שמנות,
ויותר שמנות ועוד יותר שמנות.

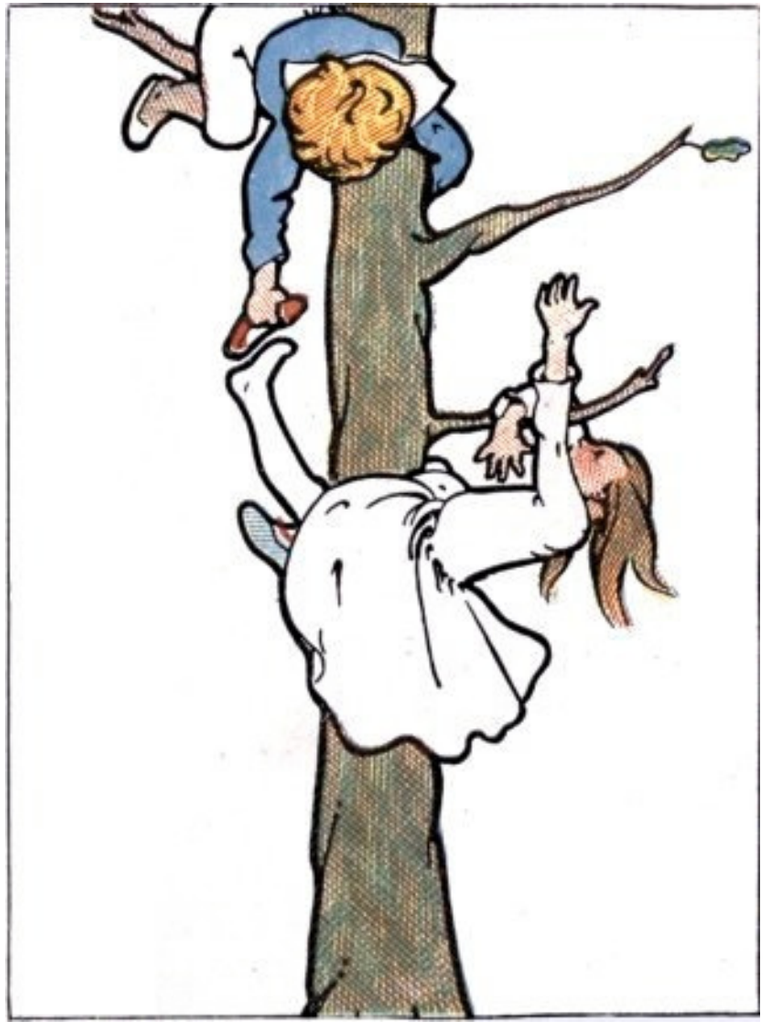

ואז טומי הראה לה איך לטפס על עץ, אבל

היא נפלה ואז התחילה לצחוק כל כך..

שהשמינה עד כדי שכל הכפתורים
נקרעו מגב שמלתה.

ואז הם רצו בגן עד שלחיים של ברברה
האדימו ממש, ואז..

טומי לימד אותה "קפיצות חמור"
והיא נעשתה כל כך רעבה שלארוחת ארבע

אכלה עשרים ושתיים פרוסות לחם בחמאה
ושבע-עשרה פרוסות לחם עם ריבה,
ושתתה עשר כוסות חלב ו...

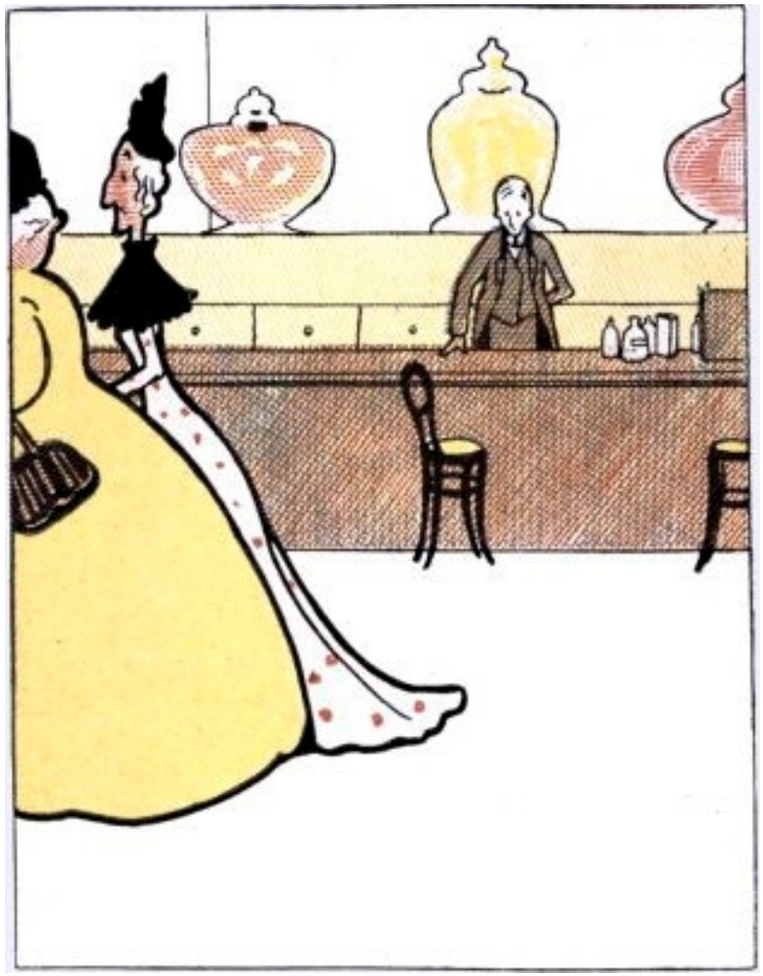

כשדודה דוסי ודודה פוסי חזרו מלונדון,
ששם לא יכלו למצוא תרופת צחוק
באף אחד מהחנויות..

הן מצאו את ברברה הקטנה הלבנה
ממש ורודה ושמנה, והן שמחו מאוד.
ויותר לא קראו לה
ברברה קטנה לבנה אף פעם.